

Publicerad 2010-09-18 23:06 av Jess81

Förlåt mig, jag kan nog inte följa dig längre än hit om än mitt hjärta gråter

dina händer

heta i mitt hår

din närhet mot min kropp

jag blir andlös, försvarslös

din värme öppnar upp mitt bröst

plöjer fåror där du inte hör hemma

du sår frön men överger dem

då de sticker upp små gröna huvuden

och ber om kärlek och omsorg

föser ut, trycker ner

kyla mot värme, hetta mot frost

fönstren immar igen

synen blir dimmig av tårar

för skrattet och gråten

är två skadeskjutna systrar

då du finns intill och smeker

bara bröst och heta kinder

efter dig lämnar du spår som min inre krigare

aldrig kan tyda och därför

säger klanmodern till mitt hjärta

"du måste lämna honom att vandra

på sina krokiga stigar

och dit mitt barn, kan du aldrig någonsin gå"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jess81 med Poeter.se id #7198 innehar upphovsrätten